

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3187/2020. (V. 27.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.28.260/2018/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó, személyesen eljárva, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.28.260/2018/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel az véleménye szerint ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével.
- [2] 2. Az indítványozó 2003 óta 1/1 arányban tulajdonosa egy 924 m² alapterületű, kivett beépítetlen ingatlanak. Az indítványozó telekadó bevallása a város jegyzőjéhez (elsőfokú adóhatóság) – egy 2015. évi felhívásra válaszul – 2015. augusztus 16. napján érkezett be. A bevallásban az adatok hiányosan kerültek feltüntetésre. A bevallás alapján az elsőfokú adóhatóság meghozta a határozatát, melyet az indítványozó megfellebbezett. A fellebbezés alapján az elsőfokú adóhatóság saját hatáskörben módosította határozatát oly módon, hogy a 2012–2017 évre kivetett adó törlesztésének elrendelésével egyidejűleg felhívta az indítványozót, hogy a telekadó bevallását javítva nyújtsa be. A javított telekadó bevallása az indítványozónak az elsőfokú adóhatósághoz 2017. szeptember 12-én érkezett meg. Az elsőfokú adóhatóság megállapításait a 2/8716-3/2017. számú határozatban realizálta, mely határozatot indítványozó megfellebbezett. A Pest Megyei Kormányhivatal a 2/8716-3/2017. számú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot – az ellenőrzési eljárás lefolytatásának hiánya miatt – új eljárásra utasította.
- [3] 3. Az elsőfokú adóhatóság megállapításait a 2/390-4/2018. számú határozatban realizálta, melyben 2012–2017 évekre telekadó hiányt állapított meg, amely után adóbírságot szabott ki, késedelmi pótlékot nem állapított meg, valamint 2018. június 1. napjától az indítványozót mentesítette a telekadó fizetési kötelezettség alól és 2018. június 30. napjával telekadó fizetési kötelezettségét megszüntette.
- [4] 4. A fellebbezés folytán másodfokon eljáró Pest Megyei Kormányhivatal a PE/040/02142-4/2018. számú határozatával az elsőfokú határozatot akként változtatta meg, hogy a rendelkező részben foglalt „2018. 06. 30. napjával telekadó fizetési kötelezettség megszüntetem” szövegrészt törölte, egyebekben az elsőfokú határozat rendelkezéseit változatlanul hatályában fenntartotta.
- [5] 5. Az indítványozó keresetet terjesztett elő a Pest Megyei Kormányhivatal határozatának elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal történő felülvizsgálata iránt. Keresetében hivatkozott az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-ban rögzített jóhiszeműség elvére, az Ákr. 4. §-ban rögzített hatékonyság elvére, a 6. §-ban rögzített jóhiszeműség és bizalmi elvre. Hivatkozott továbbá az Ákr. 63–64. §-ban rögzített ügyfél-nyilatkozat kiemelt szerepére. Előadta, hogy a Pest Megyei Kormányhivatal határozata valótlan tényállítások alapján téves tényállást tartalmaz és jogszabálysértő. Hivatkozott arra, hogy az ingatlan-nyilvántartási adatokkal az elsőfokú adóhatóság által rendelkezésre bocsátott több mint 3 éve telekadó bevallásban közölt állapot ellentétes.
- [6] 6. A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 15.K.28.260/2018/13. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította.
- [7] 7. Az indítványozó e bírósági ítélet ellen nyújtott be alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybírósághoz. Véleménye szerint az ítélet ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, erre tekintettel kérte az ítélet

alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. A panaszindítványban és annak a főttkári hiánypótlási felhívást követő kiegészítésében az indítványozó a következőkre hivatkozott. Álláspontja szerint a bírói döntés azért alaptörvény-ellenes, mert érdemi vizsgálat nélkül helyben hagyta a közigazgatási hatóság döntését annak ellenére, hogy az – álláspontja szerint – hibás ingatlan- és adónyilvántartásra hivatkozott. Az I–II. fokú határozat tényállásai valótlanok, jogszabályi hivatkozásai tévesek. Az eljáró hatóságok, illetve a bíróság eljárása és döntése mindezek felül azért is sérti az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését, mert nem tisztességes módon, kétszeresen adóztatva ugyanazt az adóalanyt és nem észszerű határidőben, hanem 5 évre visszamenőleg, a 3 éve bejelentett adat figyelmen kívül hagyásával intézkedtek, valótlan tényállás alapján. Az indítványozó – a bírósági keresetéhez hasonlóan – az indítványában is hivatkozott az Ákr. 2. §-ban rögzített jóhiszeműség elvére, az Ákr. 4. §-ban rögzített hatékonyság elvére, a 6. §-ban rögzített jóhiszeműség és bizalmi elvre. Ugyancsak hivatkozott az Ákr. 63–64. §-ban rögzített ügyfél-nyilatkozat kiemelt szerepére.

- [8] 4. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz alkalmas-e az érdemi elbírálásra, azaz megfelel-e befogadási feltételeknek. Ennek alapján a következő megállapításokra jutott.
- [9] 4.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő 60 napon belül nyújtották be [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvénynek az indítványozó véleménye szerint megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont]. Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § b) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető [Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pont].
- [10] 4.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. „E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {lásd pl.: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik” {lásd legutóbb: 3329/2019. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [11] A testület gyakorlata következetes abban, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírlatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírlati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]; lásd legutóbb például: 3006/2018. (I. 22.) AB határozat, Indokolás [22]}
- [12] „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere

magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; lásd legutóbb például: 3006/2018. (I. 22.) AB határozat, Indokolás [22]} A „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]; egyik legutóbbi megerősítő döntés például: 3329/2019. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [11]}.

- [13] Azok az érvek, amelyeket az indítványozó a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] kapcsolatban előadott, nem felelnek meg az Abtv. 29. §-ának, mert nem vetik fel annak a kéte-lyét, hogy az alternatív feltételek valamelyike teljesülne.
- [14] Az indítványozó lényegében azt sérelmezi, hogy elvesztette, ennek orvoslása érdekében nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, amelyben tartalmilag a bíróság és az eljáró hatóságok ténymegállapítási tevékenységét támadja, érvelése pedig részben az ítélet tartalmi kritikáját, részben az ítélet jogi következtetései alapjául szolgáló bizonyításfelvétellel, a bizonyítékok értékelésével és különböző szakjogi szabályok értelmezésével kapcsolatos kritikákat foglal magában; valójában tehát törvényességi felülbírálatot kér az Alkotmánybíróságtól, a panasz érdemi alkotmányjogi okfejtést nem tartalmaz. A tényállás megállapítása és az ehhez vezető bizonyítékok felvétele és értékelése azonban a bíróságok, nem pedig az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó kérdés.
- [15] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.28.260/2018/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, visszautasította.

Budapest, 2020. május 12.

*Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett*

*Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
előadó alkotmánybíró helyett*

*Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett*

*Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett*

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1598/2019.

